

ύριέ μου,

στήν αὐριανή θεία Λειτουργία
θὰ βρεθῶ κοντά σου καὶ θὰ
σταθῇς μπροστά μου. "Ολα τὰ
μέλη τῆς Ἐκκλησίας σου θὰ
συναχθοῦμε γύρω ἀπ' τὸν γήϊνο
θρόνο σου καὶ σὺ θὰ ρθῇς νὰ
γεμίσης καὶ νὰ ἀγιάσης μὲ τὴν θεϊκὴ πα-
ρουσία σου τὴ σύναξί μας. Ἀπόψε γυρί-
ζει στὸ μυαλό μου ὁ λόγος Σου: «Οὓ εἰσι
δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα,
ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. ιη' 20).

Ἐκεῖνο ὅμως, Χριστέ μου, ποῦ μὲ κάνει νὰ στέκωμαι σὰν σὲ ἔκστασι, εἶναι κάτι ἄλλο. Αὐτὴ ἡ θεϊκὴ Σου παρουσία, ποῦ θὰ τὴν ἀπολαύσω αὔριο, θὰ γίνῃ μὲ τρόπο τόσο λιτό, χωρὶς κανένα σημάδι ἐντυπωσιακό, χωρὶς καμμιὰ ἐθιμοτυπικὴ ἐπισημότητα καὶ κανένα θόρυβο.

Οἱ ἄρχοντες τῆς γῆς μας, ὅταν κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους σὲ μᾶς τοὺς κοινούς θνητούς, πλαισιώνονται ἀπὸ ἀτέλειωτες ἀκολουθίες καὶ τιμητικὰ ἀποσπάσματα. Καὶ τὴν ἐμφάνισί τους τὴν καθορίζει ἓνα αὐστηρὰ καθωρισμένο τυπικό. Μουσικές, παρατάξεις, τιμὲς ἔρχονται νὰ μᾶς τονίσουν ὅτι γίνεται κάτι τὸ πολὺ ἐξαιρετικό, κάτι ἀπὸ αὐτά, ποῦ σπάνια ἔχουν τὸ προνόμιο νὰ γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι τῆς καθημερινῆς βιοπάλης. Καὶ μέσα σ' ὅλα αὐτὰ τὸ πρόσωπό τους παραμένει σοβαρὸ κι' ἀπρόσιτο. Τοὺς βλέπουμε ἀπὸ μακριά, χωρὶς νὰ ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς μιλήσουμε μὲ ἄνεσι.

Ἡ δική σου παρουσία δὲν δέχεται καθόλου νὰ ὑποταχτῇ στοὺς γήϊνους αὐτοὺς κανονισμούς. Περιστοιχίζεσαι ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους σου καὶ τοὺς ἁγίους σου. Δέχεσαι ὅμως νὰ ἐπικοινωνήσῃς μαζί μας καὶ νὰ ἐπικοινωνήσουμε κι' ἐμεῖς μαζί σου ἀπλᾶ κι' ἀθό-

ρυβα. Βγαίνοντας ἀπὸ τὰ σπίτια μας καὶ μπαίνοντας στὸ Ναό, θὰ σὲ συναντήσουμε. Θὰ μᾶς πλησιάσης σὰν ἀδελφὸς καὶ σὰν πατέρας. Σὰν ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας Σου.

Τὸ μυστήριον τῆς αὐριανῆς ἀπέριττης παρουσίας σου τὸ ἐξηγῶ διαβάζοντας τὰ κείμενα τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων. Ἐκεῖ βλέπω πὼς ὅταν ἦρθες στὴ γῆ μας δὲν ζήτησες οὔτε πομπές οὔτε δόξες. Μὲ τὴ μεγαλύτερη φυσικότητα καὶ μὲ τὴν πιὸ καταπληκτικὴ ἀπλότητα πλησίασες τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ τοὺς προσφέρης τὴ θερμότητα τῆς ἀγάπης σου καὶ τὸ ζωντανὸ νερὸ τῆς διδασκαλίας σου. «Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτούς», μᾶς διηγεῖται ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος (ε' 1,2). «Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν» μᾶς πληροφορεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος (δ' 1).

Παρόμοιες πληροφορίες συνοδεύουν ὅλες τὶς ἐμφανίσεις σου, ὅλα τὰ θαύματά σου καὶ τὶς διδασκαλίες σου. Οὔτε τῆς Ρώμης τὴ μεγαλοπρέπεια δανείστηκες οὔτε τοῦ Ἡρώδου τὸ ἀπρόσιτο. Ἀνέτρεψες τὴν ἐθι-

μοτυπία τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ ἐγκαταστή-
σης τὴν ἀπλότητα τοῦ οὐρανοῦ.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο παρουσιάζεσαι καὶ
τώρα στὴ λατρεία μας. Ἀπλᾶ, ταπεινὰ κι'
ἄθόρυβα. Γλυστράς μὲ ὑπερφυσικὸ τρόπο
στὴν ἱερὴ σύναξί μας, γιὰ νὰ μᾶς συναντή-
σης καὶ νὰ μᾶς προσφέρῃς τὴν ἄρρητη ἀπό-
λαυσι τῆς παρουσίας Σου.

Σοῦ τὸ ἐξομολογοῦμαι ὅμως, Χριστέ
μου. Αὐτὸ εἶναι κάτι, ποὺ μὲ δυσκολεύει.
Δὲν μ' ἀφίνει νὰ χαρῶ στὸ ἀκέραιο τὸ
μεγάλο δῶρο, ποὺ μοῦ προσφέρεις, τὴν
παρουσία τοῦ προσώπου σου. Εἶμαι ζυμω-
μένος μὲ τὰ γήϊνα πράγματα. Ὁ θόρυβος
καὶ οἱ στολές καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ τιμές
κάνουν ἐντύπωσι στὴν ψυχὴ μου. Μοῦ δί-
νουν τὴν αἴσθησι πὼς πράγματι κάτι συμ-
βαίνει. Καὶ γεννοῦν μέσα μου τὸ ἐνδιαφέ-
ρον νὰ τὸ προσέξω.

Χρειάζεται νὰ πολεμήσω καὶ σ' αὐτὸ
τὴν ἀδυναμία μου. Νὰ ἀποδесμευτῶ ἀπὸ
τὴ γοητεία τοῦ ἐντυπωσιασμοῦ καὶ νὰ κα-
τανοήσω τὸ μυστήριον καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς
ἀπλότητός σου. Νὰ προσπαθήσω νὰ συλλά-
βω τὸ ἄδειασμα τῆς δόξας, τὴν «κένωσι»
ποὺ κάνεις, ὅταν σκύβῃς ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ
Οὐρανοῦ γιὰ νὰ συναντηθῇς μαζί μας. Τό-

τε πιστεύω, πῶς θὰ βρεθῶ πιὸ κοντά σου,
Κυρίέ μου. Θὰ μπορέσω νὰ ζήσω καὶ νὰ χα-
ρῶ τὴν παρουσία σου. Θὰ ἐγγίσω τὸ μεγα-
λεῖο σου. Θὰ φύγω ἀπὸ τὸν Ναὸ μὲ τὴν
εὐτυχία, τὴν ὁποία θὰ μοῦ ἔχη χαρίσει ἡ
συνάντησι μαζὶ σου.

Κυρίέ μου, αὐτὰ σκέπτομαι ἀπόψε. Ἄ-
ξιώσέ με, αὔριο, τὴν ὥρα ποὺ θὰ ρθῇς στὴν
λατρευτικὴ σύναξί μας, νὰ αἰσθανθῶ καὶ
νὰ ἀπολαύσω τὴ θεϊκὴ ἐπίσκεψί σου.

Ἀμήν.

